

[Poul Sørensen.]

og henviser i det hele taget til de synspunkter, der var fremme i det forslag til folketingsbeslutning, som det ærede medlem hr. Hvidberg på vort partis vegne i sin tid fremsatte.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at jeg er meget vel klar over, at afgørelsen med hensyn til skoleforslagene træffes i denne sal; den træffes her, og den skulle allerede være truffet i de to sidste folketingsår. Nu er vi et stykke inde i det tredje folketingsår; lad os nu se, højtærede minister, hvilket forløb sagen får.

Til den højtærede minister, som altid har kritik og megen kritik til det konservative folkeparti — det holder jo én ung og frisk — vil jeg gerne sige: mon ikke den højtærede minister skulle være lidt forsigtig? Efter det sammenbrud, der skete på lærermøderne, hvor den højtærede minister optrådte som stærk mand og faldt ned igen — og det var fornuftigt — synes jeg, den højtærede minister skulle gå lidt stille med dørene. Jeg synes ikke om den form, den højtærede minister bragte i anvendelse over for mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hvidberg; den form kunne ministeren godt have undladt at bruge. For dog at give ministeren et godt råd vil jeg gerne citere en udtalelse, som ministeren måske på baggrund af den stærke kritik, han i dag har rettet mod vort parti og især mod det ærede medlem hr. Hvidberg, burde bide mærke i; det er en udtalelse af rektor Brodersen fra Hjørring; han skrev i Jyllands-Posten — hvis jeg må have lov at citere —

„Man kan have kompetence uden at være kompetent, ligesom man kan have magtbeføjelse uden at have myndighed. Det er den situation“ — fortsætter rektoren — „undervisningsministeren er i.“

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg beklager meget, hvis det ærede medlem hr. Hvidberg er af den opfattelse, at jeg ikke ville gå ind på hans argumenter; det ville jeg gerne, og det har jeg gjort ved mange andre lejligheder. Over for det, som det ærede medlem stillede op som sin hovedtese: gør fm-skolen bedre, har jeg fremført, at deri er vi for så vidt alle sammen enige. Jeg har endvidere fremført det syns-

punkt, som det ærede medlem altid er gået helt uden om, at selve delingen gør det vanskeligt for ikke at sige umuligt at gøre fm-skolen til det, den skulle være.

Dernæst vil jeg sige til det ærede medlem, at de eksempler, jeg nævnte, også var et svar på det, det ærede medlem spurgte om, nemlig om man havde nogen erfaring for, hvordan undervisningen faldt ud i skoler, hvor børnene var samlet til deres 14. år.

Desuden vil jeg sige til det ærede medlem, at synspunkter i samme retning er kommet frem i den senere tid angående gymnasiet. Jeg har f. eks. ved en lejlighed hørt formanden for Dansk Ingeniørforening gøre opmærksom på, at man med hensyn til uddannelsen af ingeniører egentlig var betænkelig ved den skarpe deling i gymnasiet. Formanden gjorde gældende, at han var stødt på det synspunkt ude på internationale konferencer, at det er bedre at lægge vægt på at udvikle det almene hos de unge mest muligt og længst muligt; det specielle, de skal lære, kan vi altid lære dem. Man fremfører altså fra denne side argumenter for at gøre delingen i gymnasiet mindre skarp. Vi har nu en deling i sproglig og matematisk retning, men her kommer man altså fra læreranstaltternes side og netop fra de steder, hvor man er meget optaget af at finde nye veje for undervisningen, og siger til os: vi synes egentlig, at den deling, man har i øjeblikket, er for skarp; læg hellere vægt på at udvikle det almene mere, det specielle skal vi nok klare. Er det ikke også et argument, som kan tælle med, når man taler om den samlede skole til det 14. år?

Det ærede medlem siger, at han ved, at i andre lande, hvor man har en samlet skole til det 14. år, har man betænkeligheder. Det er vel ikke sådan, at man mener, det er det eneste rigtige; det skulle være mærkeligt. Men tror det ærede medlem for alvor, at de ansvarlige myndigheder i Norge, Sverige og USA tænker på at ændre denne tilstand? Det tror jeg ikke, og jeg tror ikke, det ærede medlem har noget som helst vidnesbyrd om, at noget sådant foreligger. At der er nogle dér, som mener, at man måske skulle bygge skolen op på en anden måde, end tilfældet er, det er da kun naturligt, men det er ikke et krav, som er rejst